

CE MARE A FOST GOLUL DE LA TORINO

• **JUVENTUS** a obținut calificarea, desfășurându-și lecția tactică propusă • **RAPIDUL** a luptat din răsuputeri, dar lipsa de clarviziune, angrenarea în jocul adversarului, nefolosirea șutului de la distanță i-au tăiat calea spre victorie

Dacă în primele momente de după acel foarte onorabil 0-1 de la Torino eram cu toții bucușori de ceea ce reușise — dintr-un punct de vedere — Rapidul, cu cât ne apropiam de data returului, apăsarea timpului, în realitate, misiunea campioanelor noastre va fi foarte, foarte grea. Argumentele care încrețeau frunțile rapidiștilor și, în general, ale iubitorilor fotbalului (unele amintite, altele nu), se concretizau, în principal, la două:

— campioana Italiei este o formație care știe să se apere fiindcă aproape toate meciurile ei, disputate în campionat, îi cer acest lucru; s-a văzut și miercuri, cu cât sînge rece, precizie și siguranță interveni apărătorii în momentele dificile; s-a văzut cum alb-negrii știu să „ciupească” — prin procedee mai mult sau mai puțin sportive — minute prețioase pentru apărarea unui rezultat;

— al doilea argument l-a reprezentat revenirea de formă a Juventusului. Chiar de la primul meci cu giuleștenii s-a observat un început de reascensie; apoi victoria de la Lanerossi și prima repriză din partida cu Napoli au subliniat regăsirea unei bune dispoziții de joc, așa cum anticipase și antrenorul Heriberto Herrera. Chiar și alaltăieri, torine-

cîndu-se la eforturile singulare (mult apreciate de italieni, mai ales de Heriberto Herrera care îl consideră pe nr. 9 al nostru ca unul dintre primii 10 centri atacanți europeni ai momentului) ale lui Ion Ionescu, strasnic păzit nu numai de Bercellino ci și de Castano. Sigur că, cu puțină șansă, una dintre mingile care s-au aflat la cîțiva metri de poartă lui Anzolin în min. 9 (Ionescu), min. 44 (Dan), min. 53 (Ionescu, foarfecă), min. 69 (Dinu, lovitură liberă), min. 80 (Dan, lovitură liberă), min. 85 (șutul-centrare al lui Dinu care putea să intre în poartă, printr-o traiectorie asemănătoare loviturii lui Magnusson, de la Torino). Dar e sigur că s-ar fi ajuns la momente de gol inevitabil printr-un joc clar, rapid, pe jos, singurul care putea pune în dificultate apărarea Juventusului

Ca și partida cu R.D.G. și înțînirea de miercuri ne-a arătat că, înainte de a discuta despre tehnica jucătorilor noștri trebuie să recunoaștem inferioritatea lor din punct de vedere fizic. Or, în

condițiile dure ale meciurilor de campionat, ori cît ai fi de dotat, dacă nu ai mijloace proprii SA-ȚI EXPRIMI ACESTE CALITĂȚI, NU POTI FI DE NICI UN FOLOS ECHIPEI. Juventus a prezentat o echipă cu veritabile calități atletice, Rapidul a suportat și handicapul gabariturii redus al formației, al unei constituții fizice necorespunzătoare actualelor cerințe ale fotbalului internațional. Obiectiva situație de mai sus impunea adoptarea cu orice preț a jocului care convenea specificului rapidist — pase în viteză, multă mișcare, pătrunderi spectaculoase. Dar, repetăm, imposibilitatea feroviarilor de a-și impune arma favorită i-a privat de victorie și a dat cale liberă Juventusului spre sferturile de finală ale C.C.E. În plus, giuleștenii au dovedit o prea mare nervozitate în teren; au răspuns la durități, fapt ce i-a dezavantajat, dacă ne gândim numai la eliminarea, pe bună dreptate, a lui Năsturescu.

Privită sub raport tactic, partida nu a adus nimic nou; Juventusul s-a așezat după sistemul 1-1-4-3-2, „H. H. 2” preferîndu-l pe Coramini lui De Paoli tocmai din calcule defensive. Rapidul a acționat în maniera obișnuită, trimițînd destul de tirziu forțe noi (Dan, Lupescu) în atac, în minutele cînd disperarea înnecează capacitatea de a judeca.

Cei mai buni jucători ai Rapidului: Ionescu, Motroc, Dinu, Greavu, Năsturescu (mai puțin gesturile nesportive). Juventus a avut în Castano, Bercellino, Cinesinho și Zigoni, oamenii de bază.

Arbitrajul prestat de Karl Riegg (R.F.G.) s-a dovedit foarte obiectiv, eliminînd just pe Salvadore și Năsturescu.

Stelian TRANDAFIRESCU
Eftimie IONESCU

CE AU TRANSMIS ÎN ITALIA...

Masivul grup al ziariștilor italieni care au însoțit pe Juventus la București și-a stabilit „cartierul general” la hotelul „Athenée Palace”; acolo, imediat după meci, telefoanele au fost luate în primire pentru ore în șir. Seara, tirziu, cînd transmisiile au luat sfîrșit, am efectuat un scurt raid printre confrății din Torino, Milano, Bologna și Roma. Și iată ce am aflat că au transmis ei pentru ziarele lor:

GIGLIO PANZA (directorul lui „Tuttosport”-Torino): „Cred că Juventus a jucat așa cum trebuia. Rapidul a ajutat misiunea alb-negrilor prin aceea că a acționat stereotip în atac. Principala defecțiune a campioanei române a fost, după opinia mea, faptul că nu a tras la poartă.”

LUIGI SCARAMBONE („Il Giorno”-Milano): „Nu mi s-a părut un joc de prea ridicată clasă. Juventus s-a mulțumit să betoneze iar Rapidul s-a lăsat prea ușor pradă disperării cînd a văzut că nu poate pătrunde prin dispozitivul juventist. Castano mi-a declarat că baloanele pe sus, cu care românii și-au terminat acțiunile, l-au ajutat enorm în ducerea la bun sfîrșit a misiunii lui.”

CEZARE GIULIO TURINI („Stadio”-Bologna): „Rapidul trebuia să încerce cu orice preț șutul de la distanță; în situația cînd perdeaua de apărători este așa de deasă e remediul cel mai recomandabil. Despre meci am opinat că a fost o tipică dispută de campionat, subjugată de lupta pentru rezultat.”

EZIO DE CESARE („Corriere dello sport”-Roma): „Atacantul Rapidului, în net dezavantaj fizic față de apărătorii lui Juventus, ar fi realizat poate calificarea dacă miza pe acțiuni pe jos, dar lăși și pe șutul de la distanță. Acceptînd lupta corp la corp și punîndu-și speranțele în mingile înalte, au creat un avantaj Juventusului.”

Ionescu reia spectaculos balonul peste Bercellino, dar și peste poarta Juventusului

CRONICA VESTIARELOR

În tribune, 10 000, 15 000, 20 000 sau chiar și mai mulți spectatori urmăresc și comentează fazele jocului pe care televiziunea și radioul le duc pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Dar, din meci, mai bine zis din atmosfera lui, fac parte și vestiarele — acolo unde se completează foaia de arbitraj, unde antrenorii dau „mînjilor” lor ultimele indicații, unde se țese vise de victorie sau, dacă „pasența” nu iese, vin după meci — ideile bune, „salvatoare”, care ar fi dus la victorie!

Ca urmare, ce s-a petrecut la vestiare la meciul Rapid-Juve?

ORA 12,30: Cele două echipe își fac apariția la stadion; italienii — gînditori: românii — încrezători în forțele lor.

ORA 12,45: Iată-i și pe cei trei arbitri vest-germani. Impart și ei zimbete, în dreapta și în stînga. Karl Riegg, cel de centru, cheamă conducătorii celor două echipe, le dă spre completare foaia de arbitraj și le recomandă ca formațiile respective să țină seama de spiritul sportiv. În cabine, 24 de fotbaliști (înțelegînd și rezervele de portar, Andrei și Colombo) și trei arbitri se echi-pează, în timp ce terenul de joc este... dezechilibrat: i se ridică prelată ce l-a ferit de ploaie și de zăpadă.

ORA 13,00: Atmosfera începe să se „încălzească” și la vestiare. Grupul de ziariști italieni care a însoțit la București „vizita bătrînei doamne”, doresc amănunte din tabăra ferovia-

rilor. Ziariștii români sînt în căutarea lui Heriberto Herrera, pentru a afla formația. Dar paraguayeanul tace. Intr-un tirziu anunță... portarul și fundașul dreapta!

— Și restul, signor Herrera?

— Piu tarde! Mai tirziu, domnilor, nu am alcătuit-o încă!

Pînă atunci, hai să-i atacăm pe români. Intr-un colț, Emeric Vogl, retras, fumează. E momentul:

— Ce credeți despre meci?

— Ce cred eu? Cred cu totul altceva decît cei mai mulți dintre cei ce sînt aci și în tribune, care pri-

vesc meciul numai prin prismă a celui „usor” 0-1 de la Torino. Se uită însă că Juventus este o echipă experimentată, care joacă la fel și acasă și în deplasare, care nu se sperie de această vreme păcătoasă, pen-trucă, la Torino, toată iarna joacă pe frig și pe zăpadă. Și, în plus, e alcătuită din jucători foarte buni.

ORA 13,15: „H. H. 2” anunță formația. Lipsește De Paoli. Intr-adevăr, iată-l, e „în civil”. — Ce rezultat credeți că va fi?

— X!

ORA 13,20: În timp ce rapidiștii ies pe teren, la încălzire, antrenorul echipei italiene ne invită să-i lăsăm culoarul liber. Jucătorii lui iau locul nostru și încep și ei încălzirea. Totul se face matematic, precis, exact în ordinea prescrisă de antrenor, chiar dacă acesta nici nu se uită la jucătorii săi. În tabăra italiană — optimism.

ORA 13,28: Arbitrul cheamă cele două echipe pe teren și,

cinci minute mai tirziu, m-a început.

Pauză... „Temperatura” crește, se apropie de pu fierberii. Cîteva idei primite: ILIE OANĂ — „ar juca mai calm și mai i-nal, Rapid ar putea cîștig VALENTIN STĂNESCU — Dumitriu stă prea depart Ionescu. Și de atîtea ori spus să joace cît mai apr de Puu...” În vestiarul i-nilor, lui Zigoni și Del S se dau îngrijiri medicale, doarea cu care se joacă,

ORA 14,50: Salvadore și turescu, eliminați din joc, întîlnesc în „tunel” și-și vestesc impresii de la p meci...

ORA 15,25: Din nou în stare. Toate frazele rapidiș- încep cu „dacă”, ale italie- cu „caro mio”. O opinie — puncte — a lui VICTOR ST CULESCU: 1. „Îmi pare ră- nu ne-am calificat, pentru am avut posibilitatea; 2. o- torie cu 1-0 pentru noi echitabilă și golul marca- Greavu mi s-a părut val- nu a fost fault la poartă acesta a căzut alături de jucători care sărise la 3. la Torino am făcut o sin- greșală care ne-a făcut să- mim golul, aici am făcut multe care ne-au privat de luri...” Intr-o discuție cu zio- italieni, arbitrul de centru- clara că n-a acordat golul- dului pentru că mai înainte se marca, fluierase un fau-

T. ALEXANDRU

SPORTIVITATE PE TEREN ȘI ÎN TRIBUNE!

La meciul Rapid-Juventus s-au înregistrat o serie de incidente regretabile. Ele au fost declanșate de unii indivi- vizi certai cu conduita pe care trebuie să o păstreze orice spectator bine intențio- nat la întrecerile sportive. Este păcat că gesturile, lipsite de tact și de corectitudine, ale cîtorva spectatori înfrăiți să arunce o lumină urîtă a- supra întregului public bucu- restean, de atîtea ori elogiati pentru sportivitatea și com- petența lui.

Trebuie însă spus că aceste ieșiri au fost favorizate și de lipsa unor măsuri de ordine, care se impun la o partidă importantă și care, din pă- cate, sînt neglijate de multă vreme. Serviciul de ordine funcționează defectuos, nu s-a

mai făcut apel la organele de miliție, se permite accesul în incinta stadioanelor unui mare număr de persoane, fără calificarea de a urmări meciul de acolo, toate acestea în contradicție cu uzanțele de organizare și cu prevederile regulamentare, mai severe și mai pretențioase atînci cînd este vorba de o partidă oficială internațională. Iată de ce se impune ca pe viitor, organizările meciurilor internaționale de fotbal să fie mai mult în atenția Fe- derației române de fotbal și chiar a Consiliului național pentru educație fizică și sport.

Din păcate, și în suprafața de joc a partidei Rapid-Ju- ventus s-au înregistrat acte nesportive, comise de compo-

nenții ambelor formații. Este adevărat că unele stimulări de accidentare, mici acte de in- disciplină în joc fiind de tragerea de timp ale fotbaliș- tilor, de la Juventus, au creat o stare de nervozitate, dar atît spectatorii cît și ju- cătorii au datorat să rămî- nă în limitele unei comportări disciplinate. Nu putem fi de acord nici cu intrările dure ale fotbaliștilor din ambele formații (în special Salvado- re, Dan, Năsturescu, Bercel- lino, Sacco, Dinu) care au împietat asupra meciului, și așa destul de apăsător ca atmosferă. Cerem jucătorilor noștri o conduită deplin sportivă, le cerem să-și a- pere șansele, să aspire la victorie numai cu armele permise de regulament!